

Stine Møllebro
Kom godt hjem
216 sider
Historia

Det første, man lægger mærke til ved gennemlæsningen af bogen, det er sorg. En trykket stemning over opbrud, afskeder, farvel til noget, man holdt af og goddaw til noget, man ved sin hjemkomst ikke aner, hvad er, og hvad det vil udvikle sig til.

Allerede her kan man se, forfatteren har fat i noget godt og vigtigt. At hun har formået at indfange en stemning og et psykisk miljø hos mennesker, der skal forlade et sted, de har levet et stykke af deres liv for nu at skulle videre.

Hvordan bærer man sig af med at skabe sig en ny tilværelse herhjemme efter en længere periode i udlandet. Som frivillig, som udstationeret af et firma. Hvordan indkorporerer man det, man lærte derude i en tilværelser herhjemme. Hvordan kan man undgå, at en tilværelse i Danmark bliver leverpostej.

Forfatteren har skrevet en yderst kvalificeret håndbog som inspiration til, hvordan man som stadig udstationeret eller netop hjemkommen familie kan få sig et liv, tage afsked med fortiden og alligevel lade den leve i fremtiden.

Vi får dybt indblik i folks følelsesliv og tanker, også de mere forbudte omkring, at den maid, man havde i f.eks. Dubai var man ualmindelig glad for, men hvor er det en lettelse nu efter at være

kommet hjem at man kan gå rundt i sit hus alene med sin familie uden hensyn og bare tage det første sip af kaffen i bar røv. *Eller* at det kan være svært for venner og bekendte at forstå, at nu er man ikke nødvendigvis som udstationeret kommet HJEM, men at HJEMME lige så meget er det sted, man har forladt. ELLER hvor hårdt det kan være, at man har udviklet sig og er et helt andet sted åndeligt og forståelsesmæssigt, når man møder andre i familien, der ikke er synderligt interesseret i, hvordan det så var derude, men blot er glade for at få opfyldt egne behov ved at se familiemedlemmer hjemme igen. ELLER hvor uendelig langt der kan være fra champagnebrunch i Mellemøsten og til kontorstolen i Rødovre, og at man kan komme til at opleve det som tab af social status -; farvel til rettigheder og en vis form for overflod i økonomi og andre goder.

Med forskellige diagrammer og tips gør forfatteren det muligt for læseren at forstå, hvilken udvikling, man har været igennem som udstationeret, og at man ikke bare har været ude. Tips-listerne fortæller bl.a. også, at man hurtigst muligt bør gøre op og få en samtale som familie om, hvad den gode hverdag er, at man bør udvælge nogle få venner i værtslandet at holde kontakt med og erkende, at man ikke kan holde kontakten med alle, at man som medfølgende OGSÅ har opbygget nogle kompetencer i udlandet, der kan medfølge i et evt. CV i en jobansøgning.

Så der er både sorg og glæde forbundet med at lukke kapitler i sit liv, og det får forfatteren fint frem, udover en lang, lang række praktiske råd til, hvad man gør, når man skal afsted. F.eks. får den helt lille passet, mens den lidt større gerne må være med.

Bogen har mange fine vendinger om ting, vi andre ikke skænker en tanke, når vi møder en, der har været udstationeret. Og giver os et rigtig godt udgangspunkt for en god samtale og en forståelse af, hvor hårdt, det KAN være at komme hjem. Og på den måde måske i virkeligheden gøre det lettere for os selv og den hjemvendte at nå hinanden igen.

Forfatteren har været omhyggelig med også at henvise til kilder, hun har brugt, og som den udsendte, den hjemvendte eller medfølgende klart med fordel vil kunne bruge i den krise, som alle opbrud på en eller anden måde kan blive tolket som.

Fremragende læsning.